

Sygnatura akt II 1 C 11/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S. S.R. Anna Brackowska

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2019 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.

o zwolnienie spod egzekucji

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki E. B. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz pozwanego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W..

Sygnatura akt II 1 C 11/19

UZASADNIENIE

W pozwie z 1 lutego 2019 roku, skierowanym przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Zamkniętemu z siedzibą w W., powódka E. B. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział VII Cywilny wydane w sprawie VII Nc 2083/18 z dnia 26 lutego 2018 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 12 kwietnia 2018 roku. Powódka wniosła również o zwolnienie jej w całości od kosztów sądowych oraz przyznanie jej pełnomocnika z urzędu z uwagi za zawilość sprawy i jej trudną sytuację materialną. Zażądała również zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi P. P. w sprawie Km 9597/18. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała na fakt, że nie wiedziała o całej sprawie, toczącym się przeciwko niej postępowaniu przed sądem oraz zbyciu wierzytelności przez pierwotnego wierzyciela. Podniosła również, że w sprawie, w której doszło do wydania spornego nakazu zapłaty roszczenie nie zostało sprecyzowane przez powoda (pozew k. 5-6).

Postanowieniem z dnia 6 marca 2018 roku Sąd oddalił zgłoszony przez powódkę wniosek o zabezpieczenie powództwa (postanowienie k. 22).

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 kwietnia 2019 roku, pozwany – reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego. Dla uzasadnienia stanowiska zajętego w odpowiedzi na pozew, pełnomocnik pozwanego wskazał, że żądania pozwu nie zostały oparte na ustawowych przesłankach pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności (odpowiedź na pozew k. 51-52, pełnomocnictwo k. 53).

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości oraz oddalił jej wniosek o ustalenie pełnomocnika z urzędu (postanowienie k. 72-73).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny wydał w sprawie VIII Nc 2083/18 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej E. B., aby zapłaciła na rzecz H. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 6.665,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 lutego 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.279,50 zł z tytułu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. Nakazowi zapłaty nadano sądową klauzulę wykonalności w dniu 12 kwietnia 2018r. (kopia tytułu wykonawczego k. 8).

Pismem z dnia 29 października 2018 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi P. P. zawiadomił powódkę o wszczęciu przeciwko niej, na wniosek pozwanego, na podstawie powyżej opisanego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 9597/18 (kopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k. 7).

Powódka była zawiadamiana o cesji wierzytelności wynikającej z zawarcia przez nią w dniu 7 lipca 2009 roku umowy numer (...) z (...) Bank (...) S.A. we W. na rzecz H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. (zawiadomienie k. 11-13, wezwanie do zapłaty k. 18-19).

Powódka jest osobą w podeszłym wieku, ma w chwili obecnej 71 lat. Jest osobą samotną, prowadzi sama gospodarstwo domowe. Nie posiada żadnego majątku ani oszczędności. Jej jedynym źródłem utrzymania jest emerytura w kwocie 848,60 zł miesięcznie. Jest ponadto osoba schorowaną, cierpi między innymi na jaskrę, zapalenie żołądka i dwunastnicy, nadciśnienie, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz żylaki kończyn dolnych (oświadczenie majątkowe k. 30-32, zaświadczenie lekarskie k. 33, dokumentacja medyczna k. 34).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2019 roku Sąd oddalił zgłoszony przez powódkę dowód z przesłuchania jej w charakterze strony, jako zmierzający do ustalenia okoliczności pozostających [prawnie obojętnymi na decyzje merytoryczną Sądu w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Podstawa wydawania w przedmiotowej sprawie wyroku na posiedzeniu niejawnym wyroku był art. 148¹ k.p.c.

Powództwo w przedmiotowej sprawie podlegało oddaleniu, jako nieoparte na przesłance ustawowej pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Co prawda powódka nie wskazała w złożonym przez nią pozwie żadnej podstawy prawnej swojego żądania, jednak obowiązek taki po jej stronie nie istniał. Analizy prawnej w tym zakresie Sąd dokonał samodzielnie mając na uwadze treść art. 840 k.p.c.

Jak wynika bowiem z treści przepisu art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Mając na uwadze fakt, iż powódka domaga się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty (orzeczenia) pochodzącego od Sądu, zastosowanie w przedmiotowej sprawie może mieć treść przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powoływane przez powódkę okoliczności faktyczne, że nie wiedziała wcześniej o całej sprawie, w tym zbyciu wierzytelności przez bank na rzecz strony pozwanej, nie tylko pozostają prawnie obojętne na gruncie przedmiotowej sprawy, a co więcej nie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. Już bowiem razem z pozwem powódka przedstawiła dokumenty świadczące o zawiadomieniu jej o fakcie cesji wierzytelności przez Bank, a następnie przez stronę pozwaną (na ten sam adres, który wskazała składając powództwo w przedmiotowej sprawie). Wszelkie zarzuty dotyczące wysokości zasądzonej nakazem zapłaty kwoty, jako nie dotycząc okresu po powstaniu tytułu wykonawczego, nie mogą być skutecznie podnoszone w przedmiotowej sprawie (a jedynie w sprawie, w której doszło do powstania tytułu wykonawczego). Wszystkie podniesione w pozwie zarzuty powódki okazały się być niezasadnymi.

Pokrótce odnieść należy się również do podniesionego przez powódkę w jej piśmie procesowym z dnia 7 maja 2019 roku (choć złożonym już po wydaniu wyroku) zarzutu przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym. Zarzut ten Sąd na etapie wydawania orzeczenia kończącego w przedmiotowej sprawie wziął również pod uwagę z urzędu. Jednak z uwagi na treść przepisu art. 125 k.c., z którego wynika, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat, również pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z uwagi na upływ czasu nie było zasadnym. Od wydania bowiem spornego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym nie upłynął termin 6-ciu lat (opisany w treści przepisu art. 125 k.c.) i nie doszło do przedawnienia również żadnej części opisanej w nim należności odsetkowej (dla której właściwym terminem przedawnienia jest okres 3-letni).

Powództwo podlegało więc oddaleniu w całości jako niezasadne.

W zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania (punkt 2 wyroku), w oparciu o art. 102 k.p.c. Sąd postanowił nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego. Przemawiało za tym kilka okoliczności. Po pierwsze, strona pozwana jest profesjonalistą, trudniącym się zawodowo skupowaniem i dochodzeniem wierzytelności oraz korzystającym na stałe z fachowej pomocy prawnej we wszystkich sprawach sądowych z jej udziałem. Po drugie, powódka występując z przedmiotowym powództwem - choć błędnie - była przekonana o słuszności swojego stanowiska, gdyż od zawarcia przez nią umowy kredytowej stanowiącej pierwotną podstawę roszczeń objętych nakazem zapłaty minęło około 10 lat. Po trzecie, na fakt nieobciążenia powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz wierzyciela kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego wpłynęła jej bardzo trudna sytuacja materialna i zdrowotna. Jest ona osoba samotną, w podeszłym wieku, mocno schorowaną i z bardzo niskimi stałymi dochodami z tytułu emerytury. Żyje poniżej minimum socjalnego. Nie posiada żadnego majątku ani oszczędności. Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku.